

Ahmet Bilgiç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Bilgiç

Mardin'de haritada ismi olmayan bir koyde mayis'in ikinci cumasi, gunesin son isiklari hala degiyorken soluk ve kirli sakalli babanin yuzune dogmus. çiglık... Baba ıslıkla dua sevinç ve hüzün bir yanı çig diğeri yanı bahar... 'Bu yaşasın n'olur Tanrim! ' Tanrı dinlemiş o yaşamış ama bir şartla demiş babaya. Hüzün düşecek bu çocuğun payına, mutlu olsa da...

A ya Ağıt

Ay dūŝte mardin gūlsūn yūzūnde,
sabah kepenk kapatır yaralı bir mevsimde
ūŝūyen ocuklara...

Ahmet Bilgiç

Affet Beni

içim dolu sesim soluk
sesimi duyan yok...
Anlatsam
Cudi başını eğer
Murat kan ağlar
Munzur kızıl akar

içim dolu sesim soluk
sesimi duyan yok...
anlatsam
Mezopotamya mahşer sanır
baharı gelmez ogul vermez
Ağrı kara başını gömer
avları koşmaz
kuşları uçmaz
Nemrudu iman sarar
tarih şaşar kalem susar

içim dolu sesim soluk
sesimi duyan yok...
ağlasam
özsuyum akıtsam
cenin kan damlar...akar
D'de insan susar
S'de kan kusar
K'da can ağlar...

içim dolu sesim soluk
sesimi duyan yok.
ne aynalarda yüzüm
ne sokaklarda gölgem yok

Ahmet Bilgiç

Ahh Omayra

ne zaman görsem
nefes nefese yürek yüreğe
kalp atışların
dalgalandıkça saçların
dağınık perişan
düşmüş ardına şahbazların...

.....
kara gözlü cellatların diyarında
kıyısına düşen o busenin
esiri olmuş onca aşığın/ ışığın
aşırıldığı umut kıvılcımları....
yüce Zeus, karkas dağının
kaç şafağını bekler şimdi
Prometheus Desmotes....

yoruldu şimdi serüvenden
serüvene koşan o şairler

şimdi uzağın hevesine kapıldı nice
maceracılar müptelalılar
atladılar heveslerinin atlarına
koşarak dört nala...

zaman durdu duracak
mevsimler de olmayacak

ahh Omayra
martıların rüzgara teğet geçtiği zamanlardı
parıltısına kapılıp inci sandığı
sarp kayalıkların tuz inceliği
kıyısında yeşeren o gülüşün çiçeği
hangi mevsimde döner yüzünü güneşe
umut dervişi...
o mevsimlerin cazibesini kim bekler
o cezbi tanıyandan başka....

zaman ve mevsim
kader ve keder

son bir buse sonra o boşluk...

II

omayra:
kirlendi artık/
yıldızların teninde yıkandığı o gece
halbuki
sonsuzluk, sessizlik diyecektim daha sana
bitti şimdi hepsi
mim...
teker teker silinmekte

o unutuşun; rüzgarında ayak izleri ayın...

Ahmet Bilgiç

Alaca Boşluk

nasıl ki
vakitsiz bir sonbahar geldi
işte yine kapımızda.
o mevsimsiz karlar da neyin nesiydi
hep sorardık
sonra susardık.
yine boşluk...
yıkılan onca kent
dökülen onca göz yaşı
sebepsiz gelirdi,susardık...

.....
bir akşam vaktiydi
bir ağacın gölgesi düşmüştü alınına
sonra yağmur çiseledi
yorgun düştük
kirpiklerine eğildi bulut
sustuk...
yarına soyunmaktan
yorgunduk...

Ahmet Bilgiç

Anason

anason kokan sevişmeler
eşlik eder akşamlarıma
eksilen kaç hayat yanı başımızda
akıp geçmiştir kim bilir...

hatırlamak seni şimdi
gecenin buğulu aynasında
ay şehrin koynunda tepinir
yosma
terden sırlıklam iki susamuru
doğmamış bir kuşığım
intiharına meyilli
geceler uzun sürer yollar kapalı
sorguda günahsız olan söylesin adımı.

Ahmet Bilgiç

Artık ya da Kırıntı

Gel de şarkı söyle,
Masal anlat şimdi
Geceyi sun bir tas ağı niyetine
Gel de susma
Gel de unutma
O gecenin sabahını aşk niyetine

Verilmiş her söz
Korkusunadır unutulmanın...

Ahmet Bilgiç

Azabın Muştusu

Ve Tanrı
cezalandırmak için bazı ruhları/
önceden üfler olacakları... a

Ahmet Bilgiç

Bekleyiş

yine aramadın
kaç akreptir gözüm segirir
yelkovanın dolambaçlı yolunda
kaç kulak çınlamasında bekleyiştir bu
aramadın
bir bir alıyor benden artık verdiklerini
tükendim, ah zaman
ne oldu bilmiyorum
karşı koymak mı, yok
aramadın
zaten var mıydı ki
yoktu aslında
yoksa var mıydı?
ya yoktu ya da içimizdeydi ozaman
ya şimdi kim nerde
içindeyiz artık onun
ah bilsem!
bilmiyorum desem

ah zaman

bu degirmen nasıl öğütüyorsa
farkında olmadıklarımızı
ya farkında olduklarımız
acısı şimdi yaşadıklarımız
aramadın
hızla silikleşiyor süluetler
hızla tüketiyor ten kendini
bedenlerimizde diş izleri
tırnakları kalmış bir parça
ah zamansız yaşanılanlar

belki birazdan ararsın...

bak zaman akıyor biliyorsun
saniye akrep yelkovan işliyor
nakşediyorlar an be an
hele saniye
kaç defa vurur bir yapragın dalından
kopup yere varıncaya kadarki zamanı
sonra kaç defa
yaralar vuruşlarıyla kolundan bağlı kadranı
ah bilmiyorum ondan mıydı
akışın her dönemecinde
ağrıyan kalbimin sızısı bilmiyorum...

anladım artık
üstad ne içindeydi ne dışında
biz ise yenildik içindeyiz
zamanın
her gergefindemiz artık

Ahmet Bilgiç

Belirsiz

Kaç gece çaresiz
Kaç geçmiş sersefil
Aşkına gebe
Gözlerine esir düşmüşüm
Esrik dudağının kıyısında
Tebessüm
Kirpiğinde yaş görmüşüm

Hüzün kanatırken yarasını
Titrek mum alevi gölgesinde
Hesapsız kaç gece
Kitapsız kaç geçmiş
Aşkına kadeh kaldırıp
Gülüşüne ağlamışım

Kaç gece zamansız
Kaç geçmiş mekansız
Geç vakitte
Hiç yerde seni aramışım

Ne geceli geçmişlerde bulmuşum
Ne hüznü kadehlerde
Ne hesapsız kitaplarda bulmuşum
Ne zamansız mekanlarda....

Ahmet Bilgiç

Bil ki

Hiç bilmediğin
Zaman
Gelip durursa kapında
Ve
Bilmediğin bir yalnızlığın kuytusunda
Seyretmek istersen kızlığını hayatın
Bil ki
Ben
Bilmediğin yarınlarda
Seni bekliyorum... 15.05.2005

Ahmet Bilgiç

Bilinçaltı

Bir duvar dibinde çömelmiş
sayıklarım sensiz geçen günleri
adını bilmediğim coğrafyada eskir yüzüm
adını bilmediğim hatıralar sayıklarım...
bu hayat
talıhsız serüvenler dizisi
muhtacım kaygısız kapına sığındığım
elime tutuşturduğun kase umut...
sundugun vakit hayallerden
artakalmış duygular
coştuğum günler düşer
bellegimin izdüşümüne
gecelerimden
gücün tükendiği vakitte
yalnız
yaşayamadıklarım ile paylaştım
başka yanılgıların olmadığını....

Ahmet Bilgiç

Bilsen

Bir bilsen nasıl yandığımı
bir bilsen paylaşmanın
nasıl bir paylanma parçalanma olduğunu

yol üstü soğuk suları içerken
içene değdiği anda
nasıl bir alev topuna döndüğünü
köpeklerin kudururcasına
nasıl çırpındığını.
sonra
karşıdan gelen her süluetin
birden bire değişip
nasıl sen olduğunu bir bilseydin...

geçmiş diyorum
arasıra bu yollardan geçmişti
uzun hiç tükenmeyecek yolun
hiç tükenmeyecek sandığımız
bu cılız ışıkların ruhumuza bıraktığı kederi

...
söz verdim sözümünden geçtim
inat ediyorum ağır aksak yürüyorum
geçtiğimiz el ele tutuştığımız kaldırımları
sana gül aşırığımız bahçeleri
bir bilsen
o bahçelerin neden artık gülleri soldurduğunu
bir bilsen nasıl solduğumu
paylaşmanın nasıl bir paylanma parçalanma olduğunu
sen bilme diyorum yine
benim yandığım sana yeter...

mantığın aciz melekeleri alt üst oluş
ve biçimde duygunun körebe sokakaları,
kulakları sağır edişi yalnızlığın sesiz çığlığını
bilseydin hala yaşadığımızı kanıksarmıydın
Picassoyu Goghu
meczip zamanlarda çapaklı gözleriyle çizdiklerini
aslında senin kaosunu benim çekilmezliğimle süslediklerini
bir bilseydin diyorum hala yaşadığımızı kanıksarmıydın

peki ya uçurtmanın kuyruğuna aştığın kararlar
asılırken başkaları ipine savrulduğumuzu anlamış mıydın
bir bilseydin diyorum keşke
izdivaç odalarında beline bağlı kuşağı çözecek cesaretin olurmuydu

.....
parkin ücra bir köşesinde
fiskiyelerden uçuşan katrelere bıraktım kendimi
bir çocuk hızlı ve küçük patikleriyle koşmaya çalışıyor
yüzüme değen her çığitten medet umuyorum
anla bitkinliğimi onunla paylaşıyorum parçalanıyorum
her zaman bir zaman gelince gideceğini de biliyorum
ama yinede demekten kendimi alamıyorum

bilseydin diyorum
bir bilseydin paylaşmanın nasıl bir paylanma
nasıl bir parçalanma olduğunu yaşamadığını kanıksardın...
01.08.2007

Ahmet Bilgiç

Cansu'yuna

Geldin
Susmuştun
dünyaya
ilk adımın
anın
biz ağladık
Solgun ışıklar canlar
bezemişti hayatı titrek
parmakların ucunda
yanan
kocaman bir dünya
isyan etmiştin
sonra
ağladın
biz güldük...

Ahmet Bilgiç

Çekimser

Çekimser bir mevsim süsü yüzünde
Gözlerin de çekimser parmaklarında
Dokunduğun çiçekler arasında
Güller sen gülerdi
KOPARMAK YASAKlar içinde

Ahmet Bilgiç

Çocuklara Ninni

hep susarak baktınız
üç maymunu oynadınız
hayatnız yalan
yılan da bir gün dil uzatır

gözleriniz, gözgezdireniniz
ah bilseniz bir bilseniz
nereden kimden geçtiğini
az önce tükürdüğünüz merminin

siz hep susarak bakanlar
hayatın bundan ibaret
yalnız yarın için yaşayanlar
uyanın çocuklar uyanmadan

mermiler akar taşlara kan ısısında
gözyaşların bereketi isyandır
toprağa verdiginiz yerde
cocuklar uyanmadan uyanın...

Ahmet Bilgiç

Dağınık Zaman

Zerresine malik değiliz
Sebebine de şahit olmadığımız bir yerin
neyine gúveniyoruz...

Ahmet Bilgiç

Değer Bilmeyene!

Yapraklara değen yağmurun
Toprağa karışması kadar uzak
Kurumaya yüz tutmuş çiçeğin
Üstündeki çiğ tanesi kadar da yakın
Bilirim
Zordur ayrılık
zordur sevmek
Yakının kıymeti yoksa yine
Zordur
Yakınken uzaklarda ölmek...

Ahmet Bilgiç

Dil'ekağacı

..... Ve Şimdi.....
Bir dilek ağacı yalnızlığı benimkisi,
herkesin umudunu çoğulladığı
benimse eskiyerek yoksullaŐtıđım.
yoksunlaŐtıđım...

Ahmet Bilgiç

Doğumlama

Mardin'de
haritada
ismi olmayan bir koyde
mayis'in ikinci cumasi,
gunesin son isiklari hala degiyorken soluk ve kirli sakalli babanin yuzune
dogmus.

çığlık...
Baba ılıkla dua,
sevinç ve hüzün
bir yanı çığ diğer yanı bahar...
'Bu yaşasın n'olur Tanrim! '
Tanrı dinlemiş
o yaşamış ama bir şartla demiş babaya.
Hüzün düşecek bu çocuğun payına, mutlu olsa da...

Ahmet Bilgiç

Dolambaç

Sen uyuma...
kapama gözlerini
Açık bırak pencereleri
yalnızlığım bulaşmasın sana
Tükensin takvim yaprakları
Mevsimsiz yağmurlar...
karlar... hüznler...
Yağsın üstüme
kırılısın kalbimin toprak kasesi
umut ikircimleri dolansın
dursun
sen uyuma..
kapama gözlerini
açık bırak pencereleri
yalnızlığım dağılsın gitsin
bulamasın seni...

Ahmet Bilgiç

Dosta Ağıt

Biraz uzak bir geğmişten geliyorum,
Küskünlükten değil
Yaralarım var sarılacak,
Ondandır
Her gelincik tarlasında donmuş kareleri özlemem...

Ahmet Bilgiç

Durulanmak

denizlerin tüm suyuyla
yıkansam
zamanların tüm ışığı ile
kurulansam
eğer bencillik saymazsanız
acılı yalnızlığımda
sesizce yaşasam

a.oruç 11.12.2005

Ahmet Bilgiç

Düş'e ağıt

kör noktalara bulandım
bilemedim nereye varır hayat
kaç geçmişin saplantısı
sancır hala yanıbaşımda
sandıkça kör bir nokta sancım...
bir nefes mesafesindeyim
bir iç çekişten uzak
bir kederden daha yakın
düğüm düğüm
son nokta son körlük
belki...

Ahmet Bilgiç

Geceye ağıt

aydınlığı karartan kelebeğin kanadı
kalbim,
fırtınalar koparan
sus ve dinlen
artık yalnızlık
yalnız sana mahsus...

Ahmet Bilgiç

Git

Git
Bir adın kalsın
Ne varsa senden geriye kalan
Yaşadığımız yaşanılan
Git belki sevebilirim seni o zaman
Git daha beter günler de bilirim
Sen yeter ki git arkana bakmadan

Sonra kaybettiklerimiz ihtimaller ile
Kurduğumuz hayal ihtilallerimiz
Bitti artık sen git
Yatakta kalan izin kadar hepsi yalan

Git sen
Biraz heder eder sonrasını bilirsin
Kederle sarmalanır yürek aldanma
İdama gidenin son pişmanlığıdır
Dönüp ardına bakma
Sen git
Adın kalacak bende
Başlıksız şiirlerde geçecek
Uslanmaz âşıklar sevecek
Anlamayacak hiç kimse seni
Dert etme git
Zaman geçiyor bak
Mevsimler ömründen
Çalacak sonra baharı
Yaprakların güze yakalanır
Oyulanma git

Güzel şiirler demiştin bir ara
Başka'nın kederi
Acılara çalan göz renkleri
Güzel mi görünür yoksuna

Az önce baktım aynalara
Teker teker sen geçtin
Ters yüz ederken bile
Bir şey değişmedi
Yanılsamadan başka

Sen git yahad değilse yahid kaderimiz
Hayatın her yengisinde
Payımıza üşen elbette yenilgiyse
Ne değişir
Sancılardan başka

Bir hayal şehri belli
Tozunu dumanına kattığın
Kırılan her hayatın
Yansıması aynalarda sen
Adım adım sancı

Adım adım kasvet yalancı
Ne değişti
Mahçup iki yüz gözden başka

Geçtiğin bütün aynalar ters
Ters ve paramparça
Geldiğin bütün hayal
Gittiğin şehirler talan yağma
Dua ile açılan ellerde
Bedduadan başka nesin sen
Ne değişti benden başka
Haydi git
Bir adın kalsın
Sonra ne varsa yaşanan.

Ahmet Bilgiç

Gitme

Gitme diyemedim
Ne kadar yalnız olabilirim daha
Seni ne kadar sevsem de
Ayrılık
Ayrık otu gibi bitiverecekti sonunda

Gitme diyemedim sana

Tam şuramda sol yanımda
Ağır bir külçe gibi duruyor hala
Gitme diyemedim sana

Ellerim çatlamış kuru
Dallarında tek yaprak gibi
Çiçeği soluyan hasta gibi
Dokunsan kırılacak
Gitme diyemediğim yerden

Ahh! boşuna biliyorum
Biliyorum ki bir aldanma
Ama
Son bir şansım olsa
artık
Git demeyeceğim sana...08.04.2007

Ahmet Bilgiç

Hal bu

aradın
yoldaydım
selam demiştin izmire
yoldan mı çıktım ne
hal bu kı yol gider mersine

Ahmet Bilgiç

Halepçe'de Bölünmüş Kare

sözden anlayana haldan bilene
upuzun yatmıs
koynunda bir bebeyle
yaşlı dede
nereden bilirlerdi ki
ölürken bir bahar
katliamın simgesi olacaklarını

Ahmet Bilgiç

Hermeneutik

Kül ve Kil kubbesidir köşkün
sütüyle Anâsır-ı erbaa
Tanrı'nın sözüdür, hamd u sena

bahar çiçekleriyle beraber
köşkün duvarlarındaki sarmaşıklar
sarkar salınır burcun bedeninden
aşağı Hero'nun kutsal meşalesi
sönmüş Leandros kayıp bir atlas
yolu bilinmeyen geçitlerden buraya
ulaşılmaz olana değin
zevk u sefa dağ değil
krizantem yahut menekşe,bakır çalağı...

baktığında göremediğin o gerçek kadar
şimdi akan tüm nehirlerin lodolarına
kapılan o gemiler gibiyim suya rehin
olmul balıklar kadar da hür düşün
ben düşümden başlayarak dizdim
bu alemi sakla beni şimdi
ve unut...

Ahmet Bilgiç

Hiçbiri

nice tufan
nice kırgın
bela geldi
geçti kapımdan
ama hiçbiri
senin yokluğun
acısı kadar...

sesiz inceden yağmur
savruk ve çişelik ruhuım
sancır saklı gülüşlerim
sancıyla sınanır...

ne isanın nefesi
ne davudun sesi
ne musanın asası
ne de muhammedin mushafı
hiçbiri bildi çözdü...

yağmur sulusepken
titrek mum alevi
buğulu camda
yansıması sülüetin

hangi soğuk duvar
hangi soluk ışık
hangi derin soluk
hangi isli duman
seni anlamak için...

yağmur kokar saçların
yalnızlık konar
yağmur yağar
saçalrın karanlık
saçalrın ah saçalrın
yağmur saçalrın yalnızlık..
17.06.2006

Ahmet Bilgiç

Hüseyin Xiziri

...gözlerim
Alabildiğine bir parlak ışık huzmesine takıldı aklım:
Ölecek miydim acaba,
Bu bir oyun mu tanrıların otağında?
Üç defa ismim tekrarlandı: Hüseyin, Hüseyin, Hüseyin.
Doğrulamaya çalıştım
Boynuma dolanan ip gerildi birden
Bir taşa değdi alnım.

.....
beyaz bir sessizlik
kuşlar göçtü
bir taş koptu topraktan
düştü suya can...

.....
uzak ve meczup bir zamandan geliyorum
kimine göre deli kimine göre yaşam serüvencisi
mataramda enfiyeli aşklar taşımam bundandı
bundandı hayatı tabakama doldurup yüksünmem hayatı
aslında ben zamandım

Ahmet Bilgiç

Işk,aşk,ışık

bana sorma artık neden
kaybolur içimdeki bu ışık,
sonra
göz(bebek) lerinin artık eskisi kadar büyümediğini,
aşk usanç,uzak bir mecra,
tekrar solunamayan sigara dumanı...

Ahmet Bilgiç

İkircim

belki
yosma bir nehirim
yatak yatak dolaşan
dudağımda akşamdan
kalma salyalarla
yine de geldim işte sana

belki
soluk bir mahyayım
iki direk arasına kurulan
sönük kandillerimle
yine de geldim işte sana
kirpiklerimde soguk çiselik
son bahar yağmuru
cebimde soldürdugum güllerin
gecenin terinden
kuruyan yaprağıyla
yine de geldim işte sana

işte yine geldim
belki iki ölüm arasında Sylvia Plath
belki aliye nahit medcezirinde S.Aliyim
ya bir gaz odasında biter
ya da bir kuytu ormanda
taşa değer alırım
ama yine de geldim işte sana

Ahmet Bilgiç

İro Dİsa

pelek dın jı dara xwe weşıya
göl bé ru dıkeniya u déşıya
rukeniya xwe difırot bilbilé şeyda
bölbil é dıl şad dı hılıya u dıkeliya
ewr dı tengijin dı pelikin çep u rast
iro disa...

Ahmet Bilgiç

Kaçış

kacmak için senden,
gittiğim o kentlere ne kadar çok benzıyordun.

Ahmet Bilgiç

Kaleme Değen Taş

zamana usulca fısıldadı taş:ben ruhumu yasladığın düşlere borçluyum.

Ahmet Bilgiç

Kayıp Bir Zamanın İzinde

bitmiş sayılmasın
şiiir ve öyküye dair ne varsa
bırak nedensiz kalsın cevaplar
deli bir tay gibi koştursun ardımızdan
zaman;
ama bulama(z) sını,
kimse bul(a) masın
kimse bilmesin
kayıp bir parça zamanın nerde olduğunu

Ahmet Bilgiç

Kayyum

Çiğliğin suskusu biraz...
Gemiler talan şimdi...
Sıcak ruzgar iklimi şimdi...
Ters bir ağacın golgesinde uyumam lazım

Ahmet Bilgiç

Kesif

Sarsıl yüreğim sarsıl
aşk acısı bu çektiğin acı
mutluluktan değil dökülen göz yaşı...

Ahmet Bilgiç

Kriz

servis aracında bir fabrikanın
nasır tutmuş eller de
ojeli tırnaklar da bir

Ahmet Bilgiç

Mardin

Uzun zaman oldu
Havasını soluyamadığım,yokuşlarını çıkamadığım,
Nasıldır şimdi bilirmisin
Solgun ışıklarla bezenmiş kadim evleri,
Kadim tarihi soluyan insanları
Şimdi nasıldır bilirmisin....
Ey güzel dost
Haydi anlat şimdi bana
Meczip zamanın kadınına
Gecenin koynuna astığı gerdanlığını
Kilise çanını, büyük caminin görkemini
Sokaklarında saki saki deyişlerini hamalların
Yahut
Hasan Ayyarın dipsiz sonsuz sokaklarını,
Deryé meşkinanın mezopotamyaya açılan
nice tarihsel serüvenlerini anlat..
Anlat ki
Şaadolsun yüregim
Anlat ki
Bu gurbet eleme
Kederi dolanmasın
sarmasın beni
Hadi anlat...

Ahmet Bilgiç

Maviye Ağıt

umut mavisiz
artık yürekleri dağlanmamış!
çocuklara masalarda anlatılan...

Ahmet Bilgiç

Mayesa

sen böyle dursan ben senin boynundan opsem Mayesa
sarılsam sana durdursam o an kokunda kaybolsam
dokunsam saçlarının her teline zülüflerine asılsam
sonra tutunsam bir teline gözlerindeki deryaya dalsam
ağızına diline dolansam nefesinde nefesinle yaşasam
ateş olsam sen mum erisen ben şamdanın olsam
azalsam sende katre katre dirhem dirhem miskal olsam

.....
□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□□
□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□ □ □□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□
□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □ □□□□□ □□□□

Tu wusa bisekine ez gewriya te maç bikim Mayesa
te himbêz bikim wê demê bila ez di hilma te de bifetisim

Ahmet Bilgiç

Ne İçin Mi?

Çünkü: gzümü açar açmaz
ggsümde bir ağrı,
bütün kemiklerimin açıldığı ve boşluğun
giderek buyuduğu bir kederle
uyanmak nasıl birşey bilir misin?
Gzkapaklarını araladığın an
hayal ettiklerin, kazandım zannettiğin
bütün kalelerinin düştüğünü
grmen ve hatta aslında gzkapaklarını
aralayıp tamamen açılıncaya
kadarki zamanın tamamen bir
hayal olduğunu anladığında ne halde olur
nasıl onulur o içindeki, ggsündeki sancı,
boşluk bilir misin?

Sanırım;
bilmezsin ve hiçbir zaman da
bilemezsin ggsünün ölllerinde
kumlarına ayakizlerini bırakıp ağır ağır yol alan
o keder kervanının insan ruhunun
derinliklerinde artık bir vaha
bulamayacağını.

Kalbim!

oktan unutmalıydın bu şiiri,
oktan terk etmeliydın bu viran şehri

Ahmet Bilgiç

Oyun

Çocuk oyuna dalmış
Oyun çocuğu çok sevmiş
Çocuk bir daha hiç sevmemiş...

Ahmet Bilgiç

Ömrüm Talandır.

Talancı gemiler doldurur simdi
yelkenlerini o rüzgardan
zamanı geldiğinde söylenemeyen
o sözcük
boğazıma dizili dikenli tel.

Ahmet Bilgiç

Öz'e söz

Hırs cehaletin aynasında överse kendini, cahil; alim sanır kendini.
Sabir, bir okyanustur alime ; cahile çölde serap

Ahmet Bilgiç

Özlemleyiş

Güzel günlerdi
çok da çabuk geçti
hem öyle çok üzüldüğümüz de yoktu
ufak tefek kaygılar
yarına dair küçük sıkıntılar
evimiz yüreğimiz gibi sıcaktı
çokça sustuğumuz vakit
birbirimizi en sevdiğimiz vakitlerdi
içimizde sesizlikler biriktikçe çoğalıyor,
çoğaldıkça susuyorduk
o zaman da ben annemi özlüyordum
annem...

Ahmet Bilgiç

Pelname

gölgesi olmayan yaprak
hangi bahardan arta kaldı
hüznün ki
güz yağmurları gibi ağlamaklı
yüzün
baharın mı sonu ömrün mü
ki gözün
başka dalların yaprağında asılı...

Ahmet Bilgiç

Sahile Vurulan Gemiye Ağıt

Ey gemi
bordanda kaç izi var daha bıçak değmemiş dalganın.
Kaç mevsimin sadece hazanıdır bu.
limanlarında bekleyenin de beklediğin de kalmamış.
Ne bekliyordun ki şimdi
bu hazzın hazanına gömölü çiçekleri çıkarman.
Çok sular akmış artık burdan
umursamaz bir tebbesüm as yüzüne
kalbin nasılsa her zamanki gibi
eksik gülümsemeler mezarlığı.

Ahmet Bilgiç

Serzeniş

Kaç gecedir
Sensiz dalarım ayışığında geceye
Günü sayılmamış
Kaç mevsimim sensiz gelip geçer
Saçlarının kokusundan yoksun
Kaç sabah yeli dağıtır beni
İçim acıyarak
Kaç serzenişten sonra eksik bir gülümseme sarar beni
Sana akan bu dünya bu hayat
Kaç yangın yerinden sonra akar bana
Islatırken yağmur üşütürken gece yalnızlığımızla
Kaç sızı daha yalazlanır.

Ahmet Bilgiç

Simya

Her koklayışında bilirdim elbet
o çiçeğin taflan olduğunu ve şunu da bilirdim elbet
yârin elleriyle uzattığı ağunun gül kokacağını

.....
görünen ve bilinen arkasındaki sır, ne güzel sırdır; niyet taşı su eyler, suyu taş...
011022

Ahmet Bilgiç

Tanrım konuşabilir misin?

Yârim,
Gülüşün her nasıl kaldıysa aklımda
Her nereye baktıysam nereye gittiysem
Senden kocaman bir gülüş, kocaman bir sevgi yumağını,
Ağız dolusu gülüşünle karşılaşıyorum.
Sonra eflatun rengi çiçekler açıyor yaralarımın kıyısına
Sonra taflan oluyor her çiçek
Önce bir tas Ağu iken sonradan bin bir derde çare
Merhem oluyor.
Bak şimdi gözlerin nasıl parlıyorsa,
Nasıl ki bir güneş yıllarca aydınlık görmemiş bir ülkeyi aydınlatıyorsa,
Sen de o kocaman güneş gibi ağız dolusu gülümsemele
Geldin ve aydınlattın bu mahzenin en kuytu yerini,
Bu ihanet tozlarıyla kuşatılmış bulanmış bunalmış yüreği.
Sonra ilkin güneşten gözleri kamaşan ve karanlığa alışan bir esir,
Bir tutsak gibi yüzüne her baktığımda
gözlerimi alamadığım bir ışık sarıyor her yanıma
Sonra yine tekrar tekrar alışıyorum aydınlığına
Tanrım diyorum: esirgeme bu ışığı kalbimden ve artık yeter diyorum
bu kadar kedere bulanmış mutluluğu reva gördüğün.

Biliyorum
Çaresiz değilim çünkü çarenin de sen olduğunu söylüyor ağaçlar
Çiçekler
Ve geceyi kan ter içinde geçiren o tükenmez arzularıyla âşıklar.
Kelimelerin anlamı yok
kalmayacak da
Sara nöbetleri geçiren yalnızlıklar
içinde geçen ömrün karşılığında sen kalmalısın geriye
Sen olmalısın bir tek TANRIM KONUŞABİLİRMİSN
Dediğim yerde

Ahmet Bilgiç

Tarihin uslanmayan notlarıyla gevezelikler

Titredim. ilk harfi kutsalın kitapta bası eksilmis. pervanenin tutkusu muma sarılmakmıs
kı cıksın dumanı dogru azmanı arşa. sol yanımda biraz urperti şimdi derin soluklar
aliyorum doldursun diye icimin boslugunu...ah kalbim hic akıllanma sen bırak yagsın
kar... diye diye

Ahmet Bilgiç

Tek Yalnızlık

Gömülürken her mısra şiirine
Gömülürken her aşık kalbine
saklı...
Senden geriye kan
Tek yalnızlık

Yırtık bir resim kırılmış çerçeve
Duvarda aks-i süluetin
Rüyalardaki tılsımlı musiki
Senden geriye kalan
Tek yalnızlık

Rüzgar perde pencere
Esrik savruk gece
Gözün yaşı aşk
Akar durmaz gece
Senden geriye kalan
Tek yalnızlık

Ahmet Bilgiç

Terssöz

dün seni gördüm aynada
kendim için uyandıgımda
ellerim titrerken sabah
rüyaları bilirsin
tersine esmer,
sarışın çıkarmış aynada
hem de omuzüstü bir bakış
atar giderken...

Ahmet Bilgiç

UzunSustumAncakYettiAcılarıma

Uzunca vakit susuyorum suskunluğum, acılarımdan
ne zaman uzansam/uzatsam ellerimi acılarımdan
bir demet kurumuş gül sunuyorsun acılarımdan
geçmişin ağır gülümseyişi bualaşır sonra acılarımdan
bundandır suskunluğum
uzunca sustum ancak yetti acılarıma...

Ahmet Bilgiç

Ve

sorun mu?

'çılgın türkler', 'avrupa bize muhtaç'
üniversitesi istanbulun vatan edebiyat
'ne mutlu türküm diyene' mutluluk ne
'yüce türk milleti' burası yangın yeri
peki bu yangının yeri nere

niçin

terörle mücadele
demokrasi bürokrasi ve ve ve
başalar başta mermiler
yaşasın halkların kardeşliği 'Ve'
halka sagduyu postala vur emri
kaldırımında çocuk yine Ve yine 'Ve '
cocuk,hastanede yaşı yetmiş Ve Ve...

sonuç

toplumsal kaos yeri değil
umutlar başka bahara
kemerini sık yok başka kertik
sık sen sık
cinnet anne baba kardeş evlat
sık kafasına yok başka kurşun
sık sen sık

Ahmet Bilgiç

Vuslat

mardin caminin ulu gölgesi düştü yüzüne
acı bir kahve kıvamında
mezopotmayadan esen rüzgar
dağıtır perçemini
o vakit
gözlerin hep burda düşecek aklıma
güneş burdan doğacak artık biliyorum

Ahmet Bilgiç

Xx.vi.xı

ben,koca yalnızlıkların gömüldüğü kent/
kendime sakladığım onca yaşanmışlık /
onca ağaç gölgesi/
onca kokladığım gül
yahut sessizlik, /
duymazlıktan gelmek sebepsiz/
zararı yoktu /
yağmur yemiş tarla kuşu misali,/
herkes kendi kederli köşesinde şimdi /
isli geçmişin penceresinden bakar sessiz
meraktan soruyorum şimdi çaresizlikten de biraz /
kim inandıracak şimdi geçmişin hayal olmadığına
Ahmet Bilgiç

Yabancı

Başımda bulut
gözlerimden yıldız kayar
solgun bir rüzgar dağıtır saçlarımı
bir dilek avcumu konar
Beklerken durağın en ücra küşesinde
aynı duygularla
aynı camdan
aynı panodan bakar
Aynı trafik gürültüsüyle çağalır yalnızlığımızı
Yorgun ve pörsük bir beton yığınından
savrula savrula döne
döne
atardın kendini bu kuytu
solgun rüzgarlı köşeye
Bugün mısralarımda hayat buldun
sesiz....
habersiz
Ama sen bakma bana
sen bakma böyle yazdığımıza
Haydi bak otobüs gelecek
bir sonra
az sonra
haydi var git zaten yaram acıyor
gönül zaten tutunacak dal arıyor
bir de sen aşk basma yarama
var git haydi
var git yoluna

Ahmet Bilgiç

Yağmur

yağmur var
ona gideceğim
özledim onu ne zamandır hasret kaldık birbirimize
onu son gördüğümde inceydi hüznünlüydü
eski kokusunu da yitirmiş baya değişmişti
kokusu eskisi gibi değil dedim ya
toprak terketmiş olsa gerek efkârlıydı
bazen iplik gibi bazen kesik kesik
boğuk bir ağlayışın hıçkırıkları düğümlemiş gibi
boğazına dizili bir şeyler olmalı
kaybetmiş o eski ince ve narin havasını...
dedim ya ona gideceğim o da özlemiştir beni
En son bir yaprağa değerken gördüm onu
İnce ince sızıyordu toprağa
Acelesi vardı sanki
Soramadım da ne olduğunu
Nasılsa olsa arar umduğum
Ama çoktandır yoktu ortalıkta
Anlamıştım aslında o gün
İçinden birşeylerin akıp gittiğini...

Merhaba
Ben geldim üzülme artık gitmeyeceğim
Biliyorum biliyorum
Benim de sıkıntılarım vardı
Uzun zaman oldu biliyorum
Kırgınsın bana incinmişsin yağışından belli
Eskisi gibi değilsin
Değmiyorsun toprağa şöyle iri iri
Sesinde de üstelik...
Ne bileyim
Kalmamış eski günlerin şıkırtısı
Camlardaki tıkırtın sokaklarda şırıltın...

Gel hele gel
Şöyle iliş yanıma
bak bu toprak kokusu
bu da yeşil başak
Bu bahar
Bu kır çiçekleri
Annemin taç çiçekleri
Bu sütü dolgun bir memenin
Ve bu da
Saçımda kalan birkaç damla nisan yağmuru
bunlar da çocukluğum

...

Ahmet Bilgiç

Yalan

Kül bulutlar sarmış şehri
Sokaklarında akan dünya
Yalnızlık bulanmış kederli
İnsanlar içerisinde birer rüya YALAN

Yürüdüm
Aynı dünyadan geçtim
Aynı rüyadan gördüm
Aynı bulutlarla dolaştım YALAN

Yürüdüm
Gözlerimde meczubun müzayedesi
Bitkin sevişmelerden arta kalan
Hazların arzuların sindiği yaşam YALAN

Akşamlarında sustuğum
Gecelerinde tutku bağladığım
Sabahlarında umutla uyandığım YALAN

Ah solgun rüzgar
soğuk duvar
Ah boğuk şehir
Sevdiğim Arzuladığım Ulaştığım YALAN

Ahmet Bilgiç

Yaldızlık

Yaldızlı kirli bir ayna yüreğim
Sarı yaz gecelerimin ıssız çöllerinde
Açılan ve görünen her silüetinde
Tılsımını yitirmiş sesiz ve soluksuz

Karanlık sularında hayatın
Her bir kirinde
Her zerresinde
Adını çirkef andığım her ifadenin
Yitik mağrur ve kırılğan tümcelerinin
Birbiri ardınca
Gelip kaybolduğu
Yok olduğu
Kederli ve zemheri...
Çaresiz
Nereden nasıl bilinmeyenin
Her bir denklemin
Her bir izleğin çizgisini
Bir bilsen ben ne haldeyim

Gül solar akşamdan
Akşamsefaları
Yeni başlar akşama
Zaman ne sabırlı bir akrep
Ne sabırsız bir yelkovan
Hızlı olabildiğince karmaşık
Olabildiğince zehir zemberek
Bir bilsen ah bir bilsen
Ben ne haldeyim...

Mevsimler gelir geçer
Ayrı şekilde seneler
Pabucu atılmış hangi damda
Hangi kapıda bekler
Onca keder onca heder ama
Bir bilsen ben ne haldeyim...

Yaldızlı kirli bir ayna yüreğim
Sarı yaz gecelerimin ıssız çöllerinde
Açılan ve görünen her silüetinde
Tılsımını yitirmiş sesiz ve soluksuz

Ahmet Bilgiç

Yürüyüş

rüzgarı dinleyen
yapraklar,
bana ses verin
bana renk verin

savuruk duygularımdan
beni alın,
bana sessiz sonsuzluğu
verin

rüzgarı dinleyen yapraklar
bana beni verin
onunla onsuz yürüyeceğim hissiirtisinde bu sonbahar
a.oruç 05.12.2005

Ahmet Bilgiç

Zahid

dağılmış hüznün kapısına asılan anahtar
leandros kuş kanadı değil
yürek burkaci denizde soluklanan...
ey ikaros kurtulmak için göğe değil yüreğe uçmalısın

Ahmet Bilgiç